

VALITUKSET (Lamenttaatiot)

1

SOLO

Pieni kunnia
↓
101

Pieni kunnia
↓
101

Voi, mi ten yksin on kaan nyt kau-punki, ennen niin täynnä vä-ke-ä

Kanso-jen valtia-tat on kuin les-ki. Maitten ruhtinatar tekee or-jan työ-tä.

KUORO

4 pieni kunnia T+P+PH

Hän it-kee kat-kerasti yös-sä kyy ne leet vie-ri-vät hänen pos-kil-laan.

SOLO

mf
101A
yksikää

hänen ystävi stäään ei ole lohduta-massa. Kaikki ovat hänet pette-neet, kään-ty-neet

KUORO

Pieni Kunnia
vihotti-sik-si.

Kau-an sai Juu-da-jo kär-siä yai vaaja kur-jut-ta,

SOLO

VAIHTE 1, KAIKKI MIEHET UNISONO, ILMAN SÄESTYSTÄ
VAIHTE 2, TENOR SOLISTINA + SÄESTYS

nyt se on vie la vie ty pois maas-taan

Se asuu vieraiden kanso-jen se-as-sa eikä

lepoa löy dä.

KUORO

Pieni kunnia!
Vaihoo jat saavutti vat Juudan, pakotie-tä ei ol-lut

2

VALITUKSET (Lamentaatiot)

VASTAUSLAULU: VK 71, seurakunta laulaa kanss koko ajan!

N

1) Lau-pi-as Jee-sus min-kä rik-ko-muk-sen teit kutsaat kart-taa raskas-ta-ranga-stuk-seen
2) Mik-si saat syy-tön, kart-ta vaivoina si syn-ti-ni raskaat lyönnit romi-sa-si?
3) Ruumi-i-si ruos ka-nis-kut karvaat mai-taa, hel-lyt-tä kas-vot lyötyi näki-paistaa

M

1. ja 3. säek.

2. säek.

V

Kem vois-i näyt-tää si-nun väär-yt-te-si tuo-mi-ok-se-si?
(-se-si?)
2) Kärs-iä saat nyt vi-hankku-hut nähd-en syn-ti-ni → täh-den.
3) Kun riiput tus-kis-sa-si rist-in puul-la saat pilk-kaa(kuul-la). (kuul-la)

M

ritard! <cresc!>

A

M

Kur-juu-tens-a ja kodit-to-muu-tens-a pä-vi-nä Je-ru-sa-lem muista kai-ken sen hy-

I

-vän, mitä hänen lää oli ollut mui-nai-sis-ta a-jois-ta as-ti.

B SOLO

N

Nyt, kun hänen väkensä kaatui vi-hol-li sen kä-siin, kukaan ei tul-lut a-vuk-si.

I

I

Viholliset vain pilkaten nau-roivat nähdessän hä-nen lop-puh-sa.

Ras-kaas-

I

VALITUKSET (Lamentaatiot)

3

3 3 2 2 3 3 3

(f) 101 b o 101 101

-ti on Je-ru-sa-lem rikkonut , kaikki surku ttelevat hänen koh-ta-lo-aan.

KUORO

N f - - 101

Kaikki, jotka ennen kunnioittivat häntä, nyt hal-vek-si-vat kunnäkevät

T f . 101

Kaikki, jotka ennen kunnioittivat häntä, nyt hal-vek-si-vat kunnäkevät

B 2:f - - 101

B - f 101

KUORO

N 101 = f f p Saasta

hänet a-las-to-ma-na MIEHET:

T 101 3 2 2 TAUKO

hänet a-las-to-ma-na It se-kin hän huo-kaa ja kään-tää kasvonsapois.

B 101 TAUKO

B - 101

N f 181 b d d d p p = 181 3

tah-rii hänen ha-meensa lie-peet. "Kuin-ka näin saat-toi-kaan käy-dä

M f 101 d o

f 101 p o

Kaikki

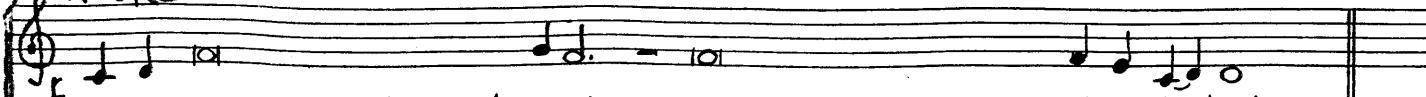
N f . . 101 b o 101 ||

Sy-väl-le, sy-välle hänen on rajojnut. Kukaan ei lohduta häntä.

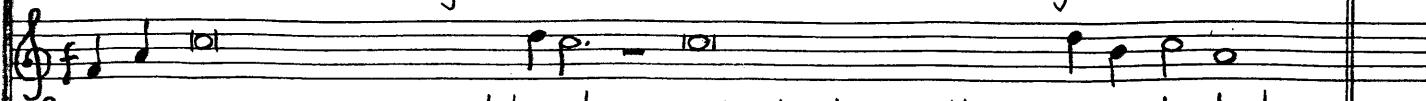
VALITUKSET (Lamenttaatiot)

4

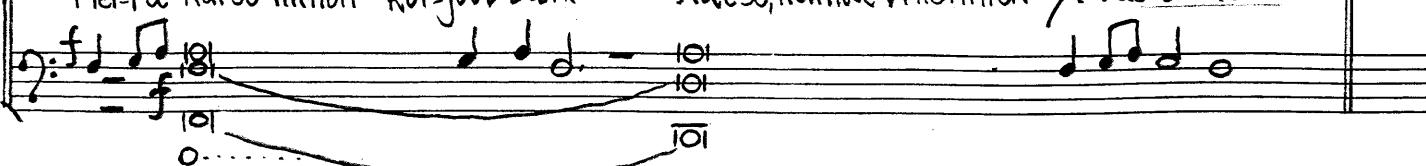
KUORO

N

Herra kat-so mi-nun kur-jut-ta-ni! Katso, kuinka vihollinen yl-vä-s-te-lee!

T

Herra kat-so mi-nun kur-jut-ta-ni! Katso, kuinka vihollinen yl-vä-s-te-lee!

B

Kertosäie, kaikki

Je - ru - sa - lem, Je - ru - sa - lem, kään-ny Her-ran, Ju - ma - la - si puo - leen.

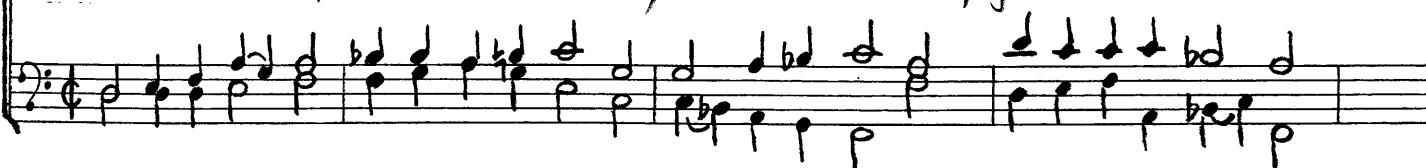
STAUSLAULU: VK 71:4-5

N

4) On tössä ih-me i-has-tel-ta-va-na: on hy-vä Pai-men uhri-karit-sa-na.

5) Hurskassa kuolla, hänken Herran luftaa, vaan väärä, e-lää, vaikka pahaa luftaa.

6) Rakkaus suu-ri, mittaa-ma-ton ai-van, vei si-nut tielle, jol-la kärsit vai-van.

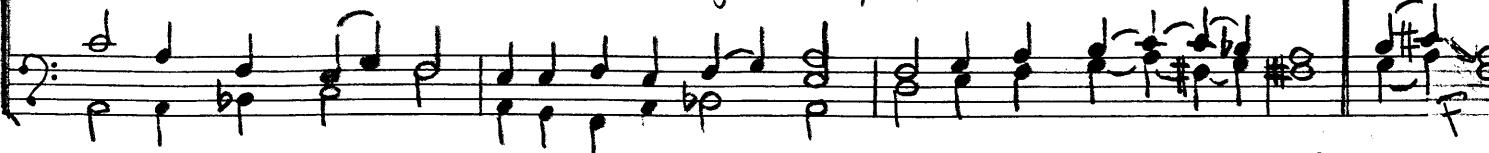
M

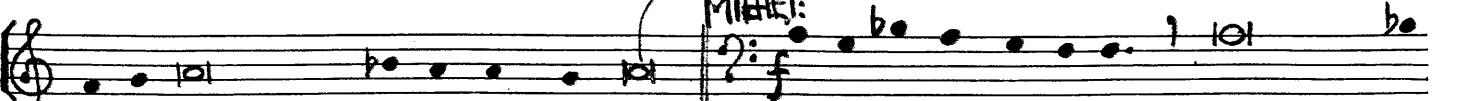
N

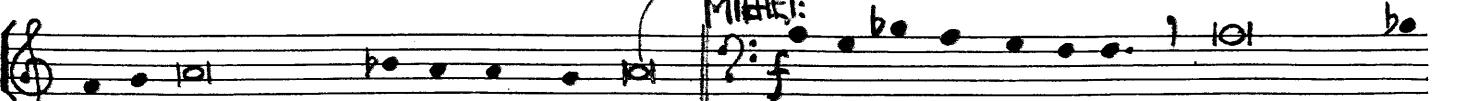
4) Van-hurskas Her-ra or-jan ve-lat mak-saa, ar mali taa jak-saa.

5) Koo-le-man van-ki koo-lema ta sääs-tyy, Ju-ma-la → nään-ti,

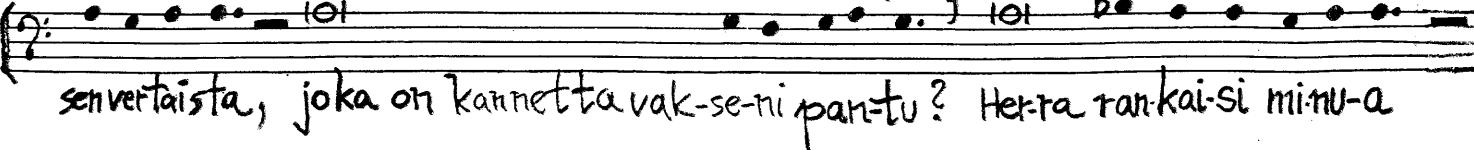
6) Kun o-man tahi-don tiellä harhaan juok-sin, kärsit sen vuok-si.

M

N

MIEHET:

Kai-kil-le ohikulki joil-le hänen huu-taan: "Py-säh-täy-kää, katsoka! Oliko kipua
sen vertaista, joka on kannettava kse-ri pantu? Herra rankaisi mi-nu-a

M

VALITUKSET (Lamentaatiot)

M hehku van vi-han-sa pää-vä-nä.

KUORO

N f Korkeu destä Herra läheti tu-len pai-noi sen lui-hi-tii asti vokalitÄ

T f Korkeu destä Herra läheti tu-len pai-noi sen lui-hi-ni asti. Hänle-vittti

B B f f ior 0... ior

N -A - - -

T 8 verkon jalkojeni ansaksi, en voinnut paeta. Hän jätti minut virumaan hylätynä vaimattomar

KUORO

N -A - - - Herrä piti lukua minun synneistä-ni, hänen kätensä solmine yhteen

T 8 pääväästää pää-vän Herrä piti lukua minun synneistä-ni, hänen kätensä solmine yhteen

N kah-leek-si kau-laani ff Voimani hän mur-si. f Hän jätti minut orjuuteen, en voi nousta.

T 8 kah-leek-si kau-laani ff Voimani hän mur-si. f Hän jätti minut orjuuteen, en voi nousta.

B

Kertosäe, kaikki:

VASTAUSLAULU

VK 71:7-9

- Je - ru - sa - lem, Je - ru - sa - lem, kään-ny Her-ran, Ju - ma - la - si puo - leen.

7) Us-kollisuu-desta-si, jo-ka riit-tää, en o-saa kyllin kertoa, en kiit-tää.
8) Alt-taksi tahdon e-lä-ma-ni pan-na. Ris-tin ja pit-kan alta, Jeesus, kan-na.
9) Riemu-til-se-nyt jo val-ta-kun-nas-sa-si, saan voi-ton kruunun kerran taivas-sa-si.

7. ja 9. säek.

8. säek.

1. ja 2. osak. 3. osak.

Sen suuruus yl-tää y-li sy-dä-me-ni ym-märtyk-se-ni.

8) Maail-ma vaik-ka vai no aa ja soi maa, an-naat han → voi maa

9) Saan kiit-tää sii-tä, et-tä as-tuit vai-vaan, AU-KAI-SIT TAI — VAAN.

VIRSI 82

3. Nämä kär-si-vää näin lem-pe-ää ei ol-lut ke-tään toi-sta. Herransuu on vai-en-nut,

5. säek

Handwritten musical score for two voices. The score consists of two systems of music. The first system (measures 3) starts with a soprano vocal line and continues with a basso continuo line. The second system (measure 5) begins with a basso continuo line and continues with a soprano vocal line. The music is written on five-line staves with various note heads, rests, and dynamic markings like 'p' (piano). The lyrics are written below the staves in both Finnish and English. Measure 3 lyrics: 'kas-vot ei-vät loi-sta.' Measure 5 lyrics: 'Vaan kuollut ta kun Jeesus ta.'

kat-se-leh ve-tis-säñ-sä, häntäkii-tän,y-lis-tän ai-na ris-tis-tän — sä.

Kat-se-leh ve-ri-sä-nä, häntä kii-tän, y-lis-tän ai-na ri-stis-tän-sä.